

[Indenrigsministeren]

at nedbringe ventelisterne væsentligt. Det er altså ikke en ramme, som regeringen har dikteret; det er en ramme, man har fundet frem til i enighed som en acceptabel ramme.

Endvidere har hr. Henning Rasmussen talt om, at man ikke har overholdt aftalen fra regeringens side. Der ligger en divergens i størrelsesordenen 150 mio. kr. i forhold til det, der hedder det udvidede totalbalanceprincip. Primærkommunerne har ment, at de havde et behov for at få yderligere 150 mio. kr. for at føre de lovforslag, som Folketinget har vedtaget, ud i livet. Men det er altså 150 mio. kr. ud af en overskridelse på ca. 1,4 mia. kr. Det er altså ikke her, vi kan forklare det. Og der er heller ikke noget mærkeligt i, at der kan være uoverensstemmelse mellem den opfattelse, regeringen har af, hvad ting koster, og det, det koster at gennemføre det på det niveau, man selv har valgt ude i primærkommunerne.

Der bliver talt meget om det realistiske. Jamen er det realistiske ikke, at vi har det højeste serviceniveau i primærkommunerne nogen sinde? Er det ikke rigtigt, at der alene på daginstitutionsområdet etableres godt 8.000 nye pladser fra 1987 til 1988? Hvornår har niveauerne nogen sinde været større? Og er realiteten ikke den, som hr. Svend Auken har givet udtryk for her under Folketingets åbningsdebat, at der er grænser for, hvilken vækst man kan have i primærkommunerne, og at der i øvrigt ikke er råd til yderligere øget offentlig vækst? Det hjælper ikke, at staten er tilbageholdende og begrænser sine stigninger, hvis ikke man har den samme styrke til at holde igen ude i amter og primærkommuner.

Men ingen skal sige, at der ikke er forståelse for det store og dygtige arbejde, som folkevalgte gør i kommuner og amter, og ingen skal sige, at der ikke præsteres et godt stykke arbejde. Vi har forståelse for, at det er en svær opgave, i og med at brugerkravene er stadig voksende. Man forlanger meget, og det er de samme grupper, der beklager sig over det høje skattetryk, der også stiller yderligere krav til offentlig service. Og det er altså vækstkrav.

Jeg vil gerne gentage: regeringen har ét ønske, og det er at få en frivillig aftale med amter og kommuner af længere varighed, for man ved jo godt i amter og kommuner, og

forhandlerne for organisationerne giver også klart udtryk for, at de ikke ønsker skattestigninger; de mener ikke selv, der er mulighed for egentlig øget vækst, men til gengæld er det meget vanskeligt at holde det, man gerne vil.

Vi vil gerne fra regeringens side, om vi kan hjælpe amter og kommuner til bedre at overholde det, som de egentlig gerne vil, ved at afdække, hvor problemerne ligger, hvad det er for mekanismer, der gør det svært, og hvor vi kan hjælpe, så det er lettere at være folkevalgt i amt og kommune. Det er den håndsrækning, vi giver til kommunerne, for vi ønsker ikke at diktere, vi ønsker ikke at styre, vi ønsker ikke at regere i kommunerne. Vi ønsker, at kommunerne selv skal styre inden for de rammer, som de ved der er plads til, i samarbejde med regering og Folketing. Det er oplægget, og det er ønsket fra denne regering.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Tiden er fremskreden, og når jeg blev overrasket over den røde lampe før, skyldes det nok begyndervanskeligheder.

Det er efter Venstres opfattelse nødvendigt en rum tid endnu at føre en stram økonomisk politik, og det må kommunerne også hjælpe til med. I øvrigt skal vi lige erindre os, at deponeringsordningen kun træder i kraft, hvis budgetterne overskrides.

Det er derfor mit håb, at vi fremover kan få etableret et samarbejde med kommunerne, som overflødig gør sådanne ordninger. Det vil Venstre arbejde positivt med på, og derfor hilser jeg indenrigsministerens initiativ til at snakke med de kommunale parter velkommen; sådanne initiativer har tidligere indenrigsministre jo også taget. Jeg synes, det er et godt initiativ, og jeg håber, det vil resultere i, at budgetsamarbejdet til stadighed kan baseres på frivillige aftaler mellem regeringen og kommunerne.

Til allersidst vil jeg appellere til kommunerne om at gå ind i samarbejdet så fordomsfrit som overhovedet muligt. Det er så nødvendigt for alle parter – især for borgerne.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):